

Předání darů školce a škole v Alčevsku

Na svou třetí cestu na Donbas jsem se moc těšil. Čekal mě tříměsíční pobyt (duben až červen) v Luhanské lidové republice (LLR) i Donbaské lidové republice (DLR). Opět jsem vezl humanitární pomoc, haldu výtisků Haló novin se svými reportážemi, dopis poslankyně Marty Semelové školám, několik almanachů s básněmi »Doči« Bohdanky, dary dospělým i dětem. Čekali mě přátelé, měl jsem plno plánů.

Děti a rodiče MŠ Vasiljok s dary - televizí a notebookem, který drží ředitelka paní Taran, vlevo »Doča« Bohdanka.

Hlavním úkolem bylo předání humanitární pomoci 17. mateřské škole (MŠ) Vasiljok v luhanském Alčevsku, v místní části Vasilevka. Loni v září jsem pomoc školce slíbil a díky členům naší »Společnosti přátel LLR a DLR«, jejich rodinám, přátelům a známým jsem nyní pomoc přivezl. Vasiljok stojí naproti 13. základní škole (ZŠ) Naděžda a většina dětí ze školky tam přechází. S ředitelkou školky, paní Taran, jejíž dcera chodí do 5. třídy ZS s »Dočou« - Bohdankou, jsme domluvili nákup a předání darů - televize s reproduktory a notebooku s příslušenstvím.

Slavnostní den

Posledního května byl pro žáčky nejstarší třídy MŠ slavnostní den. Konalo se rozloučení se školkou. Na slavnosti byli rodiče a sourozenci předškoláků. Mezi sourozenci byly známé děti ze 13. ZŠ.

Byl připraven hezký program. Každé dítě bylo představeno a pak odjely vláčkem z MŠ do 1. třídy ZS a cestou plnily různé úkoly. Na zastávkách je čekaly pohádkové postavy jako zlatá rybka či dr. Ajbolit. Děti zpívaly, přednášely, tancovaly. Uprostřed programu Ajbolit náhle dalekohledem někoho hledal v hledišti. Prý vzácného hosta. Nakonec mě našel a pozval na

jeviště. Dostavil jsem se s českou vlajkou v ruce. Zazněla česká hymna. Paní Taran mi předala slovo. Mluvil jsem o sobě, ale i o naší Společnosti a její činnosti v České republice a na Donbasu.

Slavnost Dne vítězství ve 13. ZŠ Naděžda - 5. třída zpívá písničku.

Pátáci ve své třídě s novou tabulí, českou vlajku drží Ana.

Bohdanka přednesla báseň o malém Kiijušovi z Petrovky. Poté jsem předal školce dary a vlaječku ČR. Ředitelka a učitelky poděkovaly za celou MŠ, za dospělé a děti, za naše dary členům naší Společnosti a všem dárcům v ČR. Vyjádřily vděčnost za pomoc a podporu, již lidem a dětem Donbasu poskytujeme. Ředitelka mně a Společnosti předala čestné uznání za pomoc. Program pokračoval, děti splnily všechny úkoly a dojezly do konečné stanice - do 1. třídy. Následovalo předání květin a děkování rodičů ředitelce a učitelkám. Posledním bodem programu byl waltz dětí na rozloučenou. Objevily se slzičky a následovalo focení.

Oslava Dne vítězství

V LLR je 9. květen státním svátkem, takže ve školách se tento Den vítězství slavil dříve. Ve 13. škole Naděžda v Alčevsku to bylo 5. května. Vyšňořené děti, s georgijevskou stužkou na klopě, se seřadily se svými učiteli ve vstupní hale školy. Přijela i alčevská TV Asket. Bohdanka stála blízko hlavního pultu a držela českou vlajku. Na úvod zazněla luhanská a česká hymna, poté pěkný program. Moc hezky zazpívaly děti ze 4. a 5. třídy a zatančila 2. a 3. třída. Děti projevovaly vděčnost a úctu veteránům, připomněly i současný statečný boj lidu Donbasu proti ukrajinskému fašismu.

Žáci 8. a 9. třídy v pořadu »Dopisy z fronty«

Promluvila ředitelka. Připomněla hrdinný boj sovětského lidu (bojoval i její dědeček) proti fašismu ve Velké vlastenecké válce. Se smutkem a se slzami v očích řekla, že si všichni po skončení války přáli, aby už nikdy do této země, na Donbas, válka nepřišla. Přáli si, aby děti válku nikdy nepoznaly. Vyjádřila přání, aby nejen žáci této školy žili brzy v míru. I já jsem dostal slovo. Pozdravil jsem všechny a popřál brzký konec války a život jen v míru. Třídní 5. třídy oznámila, že jsem jim předal dar od českých přátel - školní tabuli. Všichni pátáci třikrát zakřičeli: »Spasibo!« To bylo nečekané, spontánní, dojemné! Ředitelka poděkovala dárcům a připomněla, že loni jsme darovali škole dvě školní tabule a další věci a žákům školní potřeby

a sladkosti. Nesmírně si váží naší pomoci, podpory a přátelství. Předala mně čestné uznání za vřelé přátelství a pomoc dětem, které samozřejmě patří všem členům Společnosti a všem dárcům. Ujistil jsem je, že v podpoře lidí a dětí na Donbasu budeme pokračovat. Po slavnosti jsme šli do 5. třídy, kde čekala nová tabule. Děti jásalý, tolik si jí přály! Všichni se s ní chtěli vyfotit. Odpoledne byl ve velkém sále pořad »Dopisy z fronty«, který připravily 8. a 9. třída. Tance, písně, verše a promítání se střídaly se čtením dopisů vojáků z fronty. Bylo to nesmírně působivé, tesklivé a dojemné! Všichni slzeli. A opět byla vzpomenua i současná válka.

Rozloučení s 1. stupněm

Den před skončením školního roku, 24. května, měla 4. třída 13. ZŠ rozloučení s 1. stupněm. Třída, které jsme loni v září darovali novou tabuli, která pro mě zpívala písničky a kreslila obrázky, která si mě oblíbila. Dětem i třídní jsem předal začátkem května drobné dárky - lentilky a pohlednice. Na slavnost jsem se těšil. Do velkého sálu školy přišli rodiče, učitelé, ředitelka. A chlapani v oblecích a děvčata ve svátečních šatech, jako na svatbu. Program byl pestrý. Scénky ze života třídy, básně, zpěv, tanec. Promítání fotek ze života třídy provázené hudbou. Byly promítnuty i mé fotky, focené ve třídě, hlavně foto dětí s novou tabulí - nezapomněli. Pak došlo na veršované poděkování s květinami vedení školy, třídní učitelce i tělocvikáři.

Rozloučení 4. třídy s prvním stupněm - děti před školou s třídní učitelkou

Ředitelka slavnostně každému žákovi předala diplom absolventa 1. stupně a stuhu. Po přestávce se hromadně fotilo před školou. Seznámil jsem se s maminkou Dáši, které jsme loni 1. září darovali školní tašku a pomůcky (foto Dáši je součástí naší výstavy fotografií z Donbasu). Poděkovala za dary Dáše, za podporu. Pozvala mě k nim domů.

Děti se vrátily do sálu. Čekala je hostina. Před každým bylo na stole ovoce, sladkosti a dobré pití. Všem uvelel velký dort, rozdělený na 36 částí se jmény žáků. Dostal jsem od všeho ochutnat. Také je čekalo překvapení - bublinová show. Mistři bublin nejprve děti zavírali do velkých bublin, pak vykouzlili malé bublinky dětem na rukou a nakonec letělo na rozloučenou mnoho bublin ke stropu. Slavnost předčila mé očekávání. Byla krásná, nestrojená, pohodová. Děti ze 4. třídy si ji ohromně užily, což jsem jim moc přál! Mnoho zdaru na druhém stupni, moji milí přátelé!

Jaromír VAŠEK, předseda Společnosti přátel LLR a DLR, FOTO – autor
Haló noviny, 23.8. 2017, str. 9